

Wirth Imre

MILY MAGAS A HAJNALI ÉG,

mint örökké lassuló
vonat repedései
csillámló Alföld sártengerén,
menekülök

mennyemet cibálja, zászlódat
roncs keze a feledésnek,
analfabéta Isten,
alvadt vérdarabok szavaid
halálomban

visz a vonat boldog észak fok,
rég eltévedt Magyarország,
sírhatók-e még egyszer
vad pusztádba rohanó vak
szerelemmel

itt gyermekként bánat-avarra
hull a remény – dühös angyal
üveges nagy szememben
elátkozva, mégis, mégis
benneragyog